

Constantinos Simitis

Από: Christina Poulidou
Αποστολή: Τετάρτη, 4 Ιουλίου 2012 7:41 πμ
Προς:
Κοινοποίηση: YANNIS CALOGHIROU

Το γερμανικό φιτίλι στην ελληνική κρίση

04/07/2012

- [Αύξηση μεγέθους γραμματοσειράς](#)
- [Μείωση μεγέθους γραμματοσειράς](#)

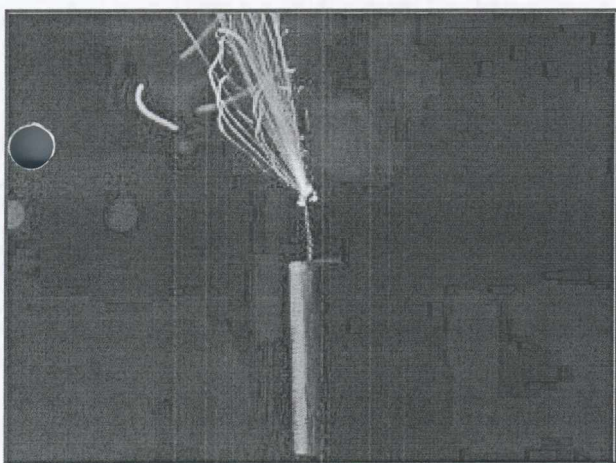

Photo: adam_ash

1 εικόνα

της Χριστίνας Πουλίδου Σγόλια

Στον τελευταίο χρόνο της ελληνικής κρίσης μια σειρά γερμανικών παρεμβάσεων έρχεται την ακατάλληλη στιγμή - οξύνοντας τις κοινωνικές αναταραχές, πυροδοτώντας το πολιτικό κλίμα, οδηγώντας τελικά τη χώρα προς τα πίσω. Ας δούμε τα δείγματα αυτής της συμπεριφοράς και τις αντανάκλασες τους:

Στις 20 Νοεμβρίου 2011 ο (φρέσκος τότε πρωθυπουργός) Λουκάς Παπαδήμος προσπαθούσε να πείσει τους κυβερνητικούς εταίρους ότι βρίσκονται στην ίδια βάρκα, ότι οι αντιπαραθέσεις που παρουσιάστηκαν στις προγραμματικές δηλώσεις ήταν «εκτός τόπου και χρόνου» και ότι οι υπουργοί «πρέπει να είναι ειλικρινείς αλλά όχι καταστροφολόγοι». Την ίδια ώρα, ο κ. Παπαδήμος προετοίμαζε την πρώτη του επίσκεψη στις Βρυξέλλες – για να διαβουλευθεί με τον Χ. Μπαρόζο και τον Βαν Ρομπάυ. Σε εκείνη λοιπόν τη συγκυρία, ο κ. Σόιμπλε έριξε την πρώτη του ρουκέτα με δηλώσεις στο DPA, ορίζοντας στην πραγματικότητα την ατζέντα: «όσο δεν υπάρχουν γραπτές εγγυήσεις από τους αρχηγούς των κομμάτων, δεν πρόκειται να εκταμιευθεί η 6η δόση» είπε ανεβάζοντας τον πυρετό και τις αντιπαραθέσεις στην Αθήνα...

4/7/2012

Κι ενώ ο αντίκτυπος της ωμής προειδοποίησης τράνταξε το ελληνικό πολιτικό σύστημα τροφοδοτώντας τις αντιπαραθέσεις για τις γραπτές δεσμεύσεις, δύο μήνες αργότερα (με διαρροές στο Reuters και τη Deutsche Welle) η ελληνική κοινωνία πληροφορείται την ύπαρξη σχεδίου για την εγκαθίδρυση γερμανού επιτρόπου «ως αντάλλαγμα για το β' πακέτο διάσωσης των 130 δις.ευρω». Η διαρροή αυτή - που τινάζει στον αέρα το πολιτικό κλίμα και απορρίπτεται απερίφραστα από την κυβέρνηση και τα κόμματα - γίνεται ενόσω η κυβέρνηση Παπαδήμου προσπαθεί να βρεί ένα βηματισμό. Τρεις μέρες πριν είχε σημειωθεί η «ανταρσία του πολυνομοσχεδίου», την ίδια μέρα (28/01) ο πρωθυπουργός είχε συγκαλέσει τους τρεις αρχηγούς σε μια προσπάθεια συμφωνίας με την τρόικα για τα μέτρα που πρέπει να οριστούν ενόψει της δανειακής σύμβασης, ενώ σε δύο μέρες ήταν η σύνοδος Κορυφής. Το θέμα της «γερμανικής επιτροπείας» ως εκ τούτου συζητείται στους διαδρόμους των Βρυξελλών, ενώ στη σύνοδο Κορυφής η Γερμανία, Ολλανδία, η Αυστρία και το Βέλγιο ζητούν να συζητηθεί εκτός ατζέντας το «ελληνικό πρόβλημα» καθώς η Αθήνα χαρακτηρίζεται από αδυναμία παραγωγής αποτελεσμάτων.

Το θέμα του «γερμανού επιτρόπου» καταρρίπτεται τελικά από την ευρωπαϊκή κεντρο-αριστερά – «είναι προσβλητικό» είπε ο Αυστριακός σοσιαλδημοκράτης Καγκελάριος, «καταλύουμε τη δημοκρατία εγκαθιστώντας δύναμη κατοχής;» αναρωτήθηκε ο Γερμανός πρόεδρος του SPD - και η σχετική συζήτηση ατονεί, πλην όμως, ο αντίκτυπός της στον δημόσιο διάλογο της χώρας έχει φουντώσει.

Στις 10 Φεβρουαρίου γίνεται ένα γαϊτανάκι αντοχής, καθώς συνεδριάζουν διαδοχικά οι πολιτικοί αρχηγοί υπό τον πρωθυπουργό, ο πρωθυπουργός με την τρόικα, οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες των κομμάτων και τελικά το eurogroup για να ορίσουν το πρόγραμμα που θα συνοδεύει τη νέα δανειακή σύμβαση. Ο Γ.Καρατζαφέρης αιφνιδίως ανακοινώνει την αποχώρησή του απ' την κυβέρνηση και τότε – ναι, τότε! – ο κ.Σόιμπλε δηλώνει πως «οι υποσχέσεις από την Ελλάδα δεν μας αρκούν πλέον» και ο κ.Βεστερβέλλε συμπληρώνει πως «δεν θα υπάρξουν άλλες προκαταβολές. Τώρα μετράνε μόνον οι πράξεις»...

Στις 13 Φεβρουαρίου περνά από τη Βουλή το νέο μνημόνιο θρυμματίζοντας τα κόμματα – οι διαρροές οδήγησαν σε 22 βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και 21 της ΝΔ να τεθούν εκτός των Κοινοβουλευτικών τους Ομάδων. Ωστόσο, παρά την εύθραυστη κατάσταση του ελληνικού πολιτικού συστήματος, δύο μέρες αργότερα παρεμβαίνει και πάλι ο Β.Σόιμπλε σε συνέντευξή του (SWR) για να κάνει υποδείξεις στην Ελλάδα - αντιπαραβάλλει το μοντέλο Μόντι, επικρίνει τη στάση της ΝΔ που δεν αναλαμβάνει δεσμεύσεις και υπαινίσσεται την ανάγκη αναβολής των εκλογών.

Είναι εκείνα τα πυκνά 24ωρα, όπου ταυτόχρονα με τις πολιτικές διαβουλεύσεις, γίνεται η τηλεδιάσκεψη του eurogroup που κρατά 3.30 ώρες και τότε, η ελληνική κοινή γνώμη αναταράζεται εκ νέου από δύο «διαρροές». Κατά την πρώτη, η Γερμανία, η Ολλανδία και η Φινλανδία ζητάν εγγυήσεις από τα μικρότερα πολιτικά κόμματα πως θα τηρηθούν τα μέτρα που συνοδεύουν τη δανειακή σύμβαση, διαφορετικά «θα πρέπει να αναβληθούν οι εκλογές του Απριλίου». Κατά τη δεύτερη, που αποδίδεται σε πηγές της ευρωζώνης, η τρόικα ζητά να θεσπιστεί ο ειδικός λογαριασμός (escrow account) πριν εγκριθεί το νέο πακέτο διάσωσης, για να εξασφαλιστεί πως η Ελλάδα θα δώσει προτεραιότητα στην εξυπηρέτηση του χρέους της. Είναι τότε που ο Β.Σόιμπλε - δύο ώρες πριν από την τηλεδιάσκεψη του eurogroup - είχε παρατηρήσει πως «δεν νομίζω ότι όλες οι πολιτικές δυνάμεις της Ελλάδας έχουν αντιληφθεί τις ευθύνες τους για την δύσκολη κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η χώρα», προκαλώντας την αντίδραση Παπούλια – «δεν δέχομαι η χώρα μου να λαιδορείται από τον κ. Σόιμπλε. Ποιος είναι ο κ. Σόιμπλε;» είχε αντείπει.

Κι ενώ ο αναλυτής των «Financial Times» Wolfgang Munchau καυτηριάζει την πρόθεση της Γερμανίας να δημιουργήσει στην Ελλάδα «την αποικία της», η Αθήνα (στη συνέχεια όλων αυτών των παρεμβάσεων και πιέσεων) φλέγεται. Διαδηλώσεις άφησαν πίσω τους 45 φλεγόμενα κτίρια, δεκάδες τραυματίες και δεκάδες συλλήψεις.

Στην Ελλάδα το κλίμα είναι πλέον εξαιρετικά τεταμένο και παρά ταύτα, η κυβέρνηση προσπαθεί να μην αποκοπεί από τον στόχο της δανειακής σύμβασης, που αποτελεί και τον κεντρικό λόγο ύπαρξής της. Σε διαβουλεύσεις με τους πολιτικούς αρχηγούς και σε υπουργικά συμβούλια αποφασίζεται η προώθηση του νομοθετικού έργου και τότε, οι Financial Times αναφέρουν την εκμυστήρευση Γερμανού αξιωματούχου πως «προτιμά την άμεση χρεωκοπία της Ελλάδας»...

Στο μετεκλογικό πλέον σκηνικό κι ενώ η ελληνική πολιτική ηγεσία παραζαλισμένη απ' τα αποτελέσματα προσπαθεί να χαράξει τον «οδικό της χάρτη» επιχειρώντας ματαιώς τον σχηματισμό κυβέρνησης συνεργάσιμη σε

αλληπάλληλες διαβουλεύσεις και διερευνητικές εντολές, ο Β.Σόιμπλε δηλώνει πως «η ευρωζώνη θα μπορούσε ενδεχομένως να αντέξει μίαν έξοδο της Ελλάδας, καθώς είναι σήμερα πιο ανθεκτική από ό,τι πριν από δύο χρόνια» (11/05/2012).

Τον επόμενο μήνα, στις 15/06/2012, το άρθρο των γερμανικών Financial Times – όπου υποστηρίζεται η προοπτική διαμόρφωσης «κυβέρνησης συνασπισμού με τον Αντώνη Σαμαρά και όχι με τον Αλέξη Τσίπρα» - προκάλεσε νέα αναταραχή και ερωτηματικά για τη σκοπιμότητά του.

Συμπερασματικά, οι δηλώσεις Σόιμπλε αλλά και άλλων γερμανών αξιωματούχων, μερικές φορές χαρακτηρίζονταν από μίαν υψηπετή αλαζονεία, τις περισσότερες φορές όμως δεν στερούνταν λογικής. Ωστόσο, οι συγκεκριμένες παρεμβάσεις στη συγκεκριμένη κάθε φορά συγκυρία και στη συγκεκριμένη χώρα με το ιδιαίτερο θυμικό, ήταν φανερό ότι θα προκαλούσαν αποσταθεροποιητικές και πολλαπλασιαστικές παρενέργειες.

Στην ευαίσθητη περίοδο πειραματισμού μιας κυβέρνησης συνεργασίας σε συνθήκες εξαντλητικής πίεσης, η γερμανική πλευρά άναβε το φτιλί στο παρά πέντε ή στο και πέντε μιας συμφωνίας, ανεβάζοντας τον πολιτικό πυρετό στην Αθήνα, αποσταθεροποιώντας το σύστημα και διαχέοντας ένα αρνητικό μήνυμα στους εταίρους. Συστηματικά τον τελευταίο χρόνο, η γερμανική πλευρά έστηνε - με δηλώσεις της, «διαρροές» πληροφοριών ή επιλεκτικές συνεργασίες - μπρος στην ελληνική κυβέρνηση έναν αντίστροφο κυλιόμενο διάδρομο, όπου την ούσε να τρέξει.

Εκ προοιμίου ήταν φανερό, ότι η ελληνική πολιτική ηγεσία αντιδρούσε αδύναμα και με στρεψοδικίες στο βαρύ πρόγραμμα που την καλούσαν να επωμιστεί. Με αυτή την επίγνωση, γερμανοί αξιωματούχοι συστηματικά ερέθιζαν τις λεπτές ισορροπίες του ελληνικού πολιτικού συστήματος και η αλληπάλληλη εκδήλωση αυτού του φαινομένου, επιτρέπει την εικασία ότι αυτή η πρακτική τροφοδοτήθηκε από συγκεκριμένες σκοπιμότητες. Που επιζητούν την οικοδόμηση της πεποίθησης στη διεθνή κοινότητα, ότι η Ελλάδα είναι μια «χαμένη υπόθεση» και την αντανάκλασή της στο εσωτερικό της χώρας, πως κάθε προσπάθεια είναι μάταιη. Με άλλα λόγια, εκ του αποτελέσματος κρίνοντας, η στάση ορισμένων κύκλων της γερμανικής ηγεσίας υπήρξε την περίοδο αυτή πολιτικά υποκινούμενη, επιδιώκοντας για την Ελλάδα τον ρόλο του «ιδανικού αυτόχειρα»

--

poulidou@gmail.com